

वा० रा०

॥ ६७ ॥

हितकार्यार्थं हितकामार्थमिति पाठे हितं आमुष्मिकं कामः ऐहिकं तदुभयदानार्थं ॥ ९ ॥ यतो भगिन्यां स्नेहसंयुक्तः अतः हिमवत्पार्श्वे कौशिक्यां नियतः ॥ नित्यं सुखं व
सामीत्यन्वयः ॥ १० ॥ इतश्च तस्यां वास इत्याह ॥ सात्विति ॥ सत्ये धर्मे प्रतिष्ठिता तज्जलपानादिना सत्यात् मनो न निवर्तत इति भावः ॥ ११ ॥ नन्वेवं कथं सिद्धाश्रमे स्थिति
रत आह ॥ अहं हीति ॥ नियमात् गयापिण्डदानवत्सिद्धाश्रमैकसाध्ययागजन्यसिद्धिहेतोः ॥ आगमनकार्यं च त्वदनुग्रहात्सिद्धमित्याह सिद्धाश्रममित्यादि ॥ १२ ॥ उप
संहरति ॥ एषेति ॥ मम गाथेः सकाशादुत्पत्तिः कीर्तिता स्वस्य वंशस्य उत्पत्तिः ब्रह्मपुत्रात् कुशात् उत्पत्तिः कीर्तिता ॥ देशस्य शोणाकुलीयगिरिव्रजदेशस्य ॥ पृच्छसि

दिव्यापुण्योदकारम्या हिमवन्तमुपाश्रिता ॥ लोकस्य हितकार्यार्थं प्रवृत्ता भगिनी मम ॥ ९ ॥ ततो हं हिमवत्पार्श्वे वसामि नियतः सुखं ॥ भ
गिन्यां स्नेहसंयुक्तः कौशिक्यां रघुनन्दन ॥ १० ॥ सा तु सत्यवती पुण्या सत्ये धर्मे प्रतिष्ठिता ॥ पतिव्रता महाभागा कौशिकी सरितां वरा ॥ ११ ॥
अहं हि नियमाद्राम हित्वा तां समुपागतः ॥ सिद्धाश्रममनुप्राप्तः सिद्धोऽस्मितवतेजसा ॥ १२ ॥ एषारामममोत्पत्तिः स्वस्य वंशस्य कीर्ति
ता ॥ देशस्य हिमहावाहो यन्मात्वं परिपृच्छसि ॥ १३ ॥ गतो धरत्रः काकुत्स्थकथाः कथयतो मम ॥ निद्रामभ्येहि भद्रं ते मा भूद्विघ्नो ध्वनी ह
नः ॥ १४ ॥ निष्पन्दा स्तरवः सर्वे निलीना नृगपक्षिणः ॥ नैशेन तमसा व्याप्ता दिशश्चरघुनन्दन ॥ १५ ॥ शनैर्विस्तृज्यते संध्यानभोनेत्रैरि
वावृतं ॥ नक्षत्रतारागहनं ज्योतिर्भिस्त्वभासते ॥ १६ ॥ उत्तिष्ठते च शीतांशुः शशी लोकतमो नुदः ॥ ह्लादयन्प्राणिनां लोके मनांसि प्रभया
स्वया ॥ १७ ॥

पर्यपृच्छः तत्सर्वमुक्तमिति शेषः ॥ १३ ॥ अतः परं न प्रवृत्तमित्याह ॥ गत इति ॥ विघ्नः गन्तव्याध्वनिनिद्राभावप्रयुक्तजाड्यमूल
॥ १४ ॥ अर्धरात्रिचिह्नान्याह ॥ निष्पन्दा इति ॥ पक्षिचलनाभावादिति भावः ॥ तदाह निलीना इति ॥ १५ ॥ शनैर्विस्तृज्यते विद्युन्केत्यर्थः ॥ वर्तमानसामीप्ये भूते लट् ॥ सं
ध्याशब्देन तदुपासनयोग्यगौणकालराहित्येन सार्वयामरूपः ॥ नक्षत्रतारागहनं नभः सहस्राक्षवत् ॥ नैत्रैरावृतमिव तज्ज्योतिर्भिः तद्रश्मिभिः अवभासते ॥ १६ ॥ उत्ति
ष्ठते उदोनूर्ध्वं कर्मणि इति तङ् ॥ १७ ॥

वा० का०

॥ ६७ ॥